

BINEVESTITORUL

Anul XII—1935.

No. No. 11-12

Chișinău.

„Ce frumoase sînt pe munți picioarele celui ce aduce VEȘTI BUNE, care vestește pacea, picioarele celui ce aduce vești bune, care vestește minuirea“.
(Isaia 52,7).

„Duceți-vă în toată lumea și propăduiți VESTEA BUNĂ (Evanghelia) la orice faptură“.
(Mar. 16,15).

„Voi cari aduceți aminte despre Domnul, nu vă odihniți de loc!“

(Isaia 62,6).

„Căci mie nu mi-e rușine de Evanghelia lui Hristos; fiindcă ea este puterea lui Dumnezeu pentru mîntuirea fiecăruia care crede: întâi a Iudeului, apoi a Grecului.“
(Rom. 1,16).

SUMARUL:

1. Sărbătoarea Crăciunului de I. S. Prokhanoff.
2. În amintirea fr. I. S. Prokhanoff.
3. Din putere în putere de I. S. Prokhanoff.
4. Puterea Evangheliei în Abisinia — Tradus de I. T.
5. Viața în sala „Bethel“ din Chișinău.
6. Extrageri din talmud.

Sărbătoarea Crăciunului. Sărbătorirea falsă și adevărată.

de I. S. PROKHANOFF.

„Nu pot să văd nelegiuirea unită cu sărbătoarea“ (Isaia 1,13).

Dumnezeu de mult a mustrat prin profetul Isaia pe poporul Israel pentru ținerea falsă a sărbătorilor stabilite de El. Evreii de atunci în loc să slăvească pe Dumnezeu cu vorba și fapta, se ocupau cu lucruri, cari erau o călcare a poruncilor lui Dumnezeu și cari erau chiar în directă contradicție cu sensul sărbătorilor. În loc să petreacă aceste zile în sfințenie și evlavie, ei săvârșeau fărâdelegi, și Dumnezeu nu putea spune alt ceva, decât numai: „Mi-e scârbă...“, „nu pot să văd...“, „Urâsc...“, „nu pot suferi...“ „Imi întorc ochii dela voi“.

Cu regret constatăm că și cu sărbătorile creștinești lucrurile nu stau mai bine.

Să aducem câteva exemple de sărbătoriri false ale Crăciunului.

I. În satisfacția pofteilor.

Majoritatea creștinilor de nume cred, că sărbătoarea Crăciunului constă în mâncări abundente, băuturi spirituoase și haine noi. Mulți din ei disde dimineața sunt biauți și din gura lor iesă puhoiul de cuvinte murdare, înjurături, și sărbătoarea se termină de multe ori cu scandaluri, bătăi, etc. Despre acești oameni putem spune cuvintele profetului Isaia: „nelegiuire și sărbătoare“.

Aceste sărbători nu sunt spre slava lui Hristos, ci o insultă, o desonoare a Lui.

II. În ură și ceartă.

Mulți întâmpina Crăciunul într'o stare de ceartă cu ai săi, cu amicii și alții. Ei păcătuiesc mult cu această, căci sensul Nașterii Domnului se cu-

prinde în faptul de a aduce „pace pe pământ și între oameni buna învoire“.

Dacă omul vrea să sărbătorească Nașterea Domnului în sensul adevărat al praznicului, trebuie se să împace mai întâi cu Dumnezeu și apoi cu aproapele cu care a fost în ceartă și ură.

III. Fără bucurii.

Sunt mulți creștini de nume, cari sărbătoresc de formă Nașterea Domnului și deloc nu se gândesc la însemnătatea acestui mare eveniment. Ei nu înțeleg sensul sărbătoarei. De aceea zilele Crăciunului trec într'o atmosferă de nemulțumire, mâhnire. Dacă ar fi dorit să-și explice însemnătatea Crăciunului, și ar fi cercetat Evanghelia, îndată și-ar fi schimbat starea și dispoziția, căci „*vă aduc o mare bucurie, care va fi pentru toți oamenii*“, răsună glasul îngerului lui Dumnezeu pe câmpul Betleemului.

Bucuria Nașterii Domnului este atât de mare, încât ea a cuprins inimile păstorilor, magilor și a tuturor cari așteptau realizarea promisiunilor lui Dumnezeu.

Și tu, cetitorule, dacă îți vei deschide inima, vei avea o mare bucurie.

VI. In necredință.

Sunt mulți creștini de nume, cari sărbătoresc Crăciunul, însă nu cred că Pruncul din Betleem este Isus Hristos, Mântuitorul lor personal.

Pentru ceice n'au înțeles încă acest adevăr, Isus Hristos este o persoană străină, cu Care n'au nici-o legătură spirituală lăuntrică. Sărbătoarea Crăciunului pentru ei n'are nici-o bază. Ei sunt ca musafirul de întâmplare la nunta străină.

Asemenea sărbătoriri greșite nu pot da satisfacția sufletului omului și mulți rămân goi sufletește, fără binecuvântarea, și înrăurirea Dumnezească.

Sărbătorirea adevărată.

Dar ce mare este darul pentru acei, cari au primit pe Hristos și sărbătoresc Crăciunul după voia lui Dumnezeu: în cumpătare, sfințenie, pace, bucurie, în credință tare că Hristos este Mântuitorul lor personal, Care s'a născut în inima lor, cari trăiesc cu El și în El.

Prielene! cum sărbătorești Nașterea Domnului?

Tradus de M. T.

In amintirea fr. Ivan Stepanovici Prokhanoff.

Fratele Prokhanoff s'a născut în anul 1869 în orașul Vladicaucaz. Din copilărie se deosebea cu un caracter umilit și gânditor. A terminat liceul real în anul 1887. Povestirile părinților, cari erau molocani, despre persecuțiile și eroismul coreligionarilor, umpleau inima lui cu umilință și entuziasm. În toamna anului 1886 în sufletul lui a avut loc schimbarea fundamentală lăuntrică.

În anul 1888 a intrat la Institutul Technologic din Petersburg, și în 1893 a luat diploma de inginer-technolog. Încă în prima vizita a capitalei, el a găsit acolo un mic grup de credincioși cari se adunau sub mare pericol și pedeapsă, cari erau pe atunci amenințați de terorul deslănțuit de Ober-procurorul Sinodului, Pobedo-

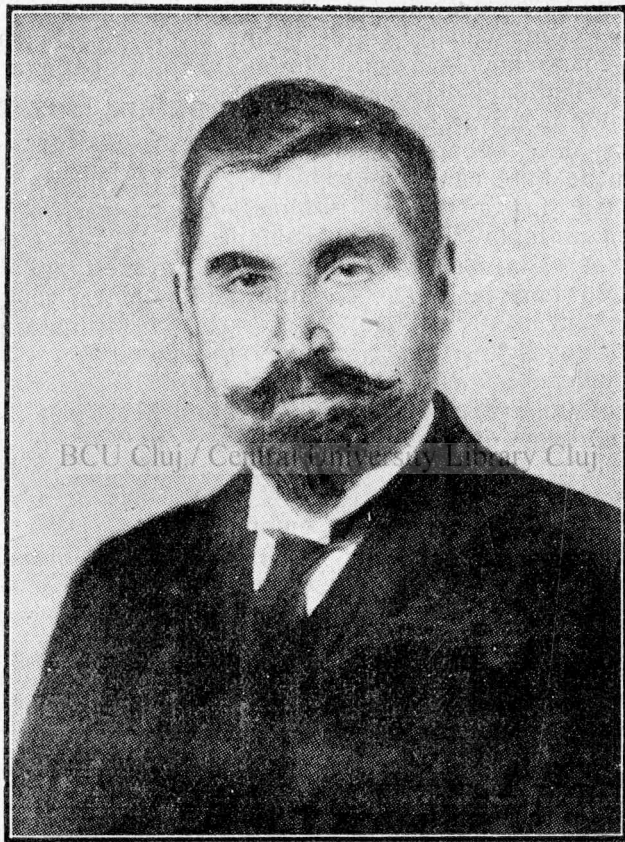
noștev. În anul 1883 au fost expulzați credincioșii: Colonelul Pașcov și contele Korf. Credincioșii se adunau în pivniți și subsoluri.

În anul 1895 Prokhanoff a plecat în străinătate, fiindcă în Rusia era amenințat cu exilul. În străinătate fr. Prokhanoff a terminat 4 școli teologice: două în Anglia, una în Franța și una în Germania. În anul 1898 se întoarce în Rusia și plin de energie cu cunoștinți teologice se pune pe muncă. Abia în anul 1906, în urma decretului imperial despre libertatea credinței, a putut fi organizat primul congres al Creștinilor după Evangheliile (Creștini Evangheliști) și în acest congres fr. Prokhanoff a fost ales președinte al Uniunii Creștinilor după Evangheliile din întreagă Rusie.

În anul 1910 a fost organizat al doilea congres și în anul 1911—al treilea. Însă dușmanii Evangheliei au luptat până ce guvernul rus le-a interzis cu desăvârșire.

În anii 1917, 1918, 1919, 1920 și 1921 din nou au putut fi organizate congrese generale. Însă au început persecuțiile bolșevicilor și fr. Prokha-

noff a fost silit să părăsească Rusia și să plece în străinătate. Și în străinătate a continuat să muncească până 6 Octombrie a. c., când a încetat din viața la Berlin. Dumnezeu l-a înzestrat cu un mare talent și el într'adevăr a folosit talentul său spre slava și mărirea lui Dumnezeu. Multe cărți de cântări spirituale au fost scrise de el: „Gus-

I. S. Prokhanoff

li“, „Melodii Noi“, „Cântările creștinului“, „Cântări spirituale“ și multe altele. A editat revistele: „Steaua de dimineața“, „Via tânără“, „Credința Evanghelică“ și altele. Mult timp credincioșii ruși vor cânta duioasele cântări scrise de fr. Prokhanoff.

Munca fratelui a fost rodnică și binecuvântată de Dumnezeu. După

moartea fr. Prokhanoff puțini au rămas din numărul martorilor vii, reprezentanților mișcării Evanghelice din Rusia, mișcării grandioase în puterea Duhului, devotament, cu avânt sfânt, până la sacrificarea vieții.

Vecinică amintire ție, suflet mare!

Vecinică amintire ție, frate Prokhanoff!

Din putere în putere

de I. S. PROKHANDOFF.

„Ei merg din putere în putere“ (Ps. 84,7).

Omul nu vrea să fie slab. El caută să fie puternic.

I. Necesitatea puterii fizice.

Mai întâi de toate omul caută această putere în el însuși și în aproapele său. El stăruie să se desvolte și se mărească puterea musculară. De aceea se ocupă foarte mult, cu gimnastică, sport, etc. În Spania și astăzi există lupta taurilor și mii de spectatori sunt cuprinși de o bucurie bestială și țipă ca niște fiare, când omul doboară vre-un taur. În America există multe jocuri de luptă și mii de oameni aleargă să vadă acest spectacol, plătind mulți bani pentru această distracție. Omul caută să acumuleze puterea omenească, și deaceia s'au format armatele, etc.

Și când, oamenii au văzut că puterea fizică a omului este prea marginală, atunci au început să caute această forță în natură. Și astfel omul a început să utilizeze puterea vântului, a aburului, a apei, a electricității. Din punctul de vedere fizic, omul a devenit o ființă puternică.

II. Necesitatea puterii spirituale.

Dar omul are și suflet, care simte, și el nevoia de putere, dar nu de cea fizică, ci de cea duhovnicească. Omul prea puțin se ocupă cu dezvoltarea puterii spirituale și deaceia el slăbește și sufletul devine slab, anemic, bolnăvicios.

Toma (d'Aquin) un mare teolog și filozof din evul mediu, a avut un coleg de școală, care a devenit cardinal în biserica catolică și locuia chiar în palatele Vaticanului, la Roma. Toma d'Aquin a venit odată la el, ca să-l viziteze. Colegul său, cardinalul, l-a condus în apartamentele palatului și i-a arătat toată bogăția care se păstrează acolo. La sfârșit cardinalul a zis: „Acuma noi nu putem spune ca apostolul Petru: „argint și aur n'am“

(F. A. 3,6). La aceasta Toma a răspuns: „dar voi nu puteți spune: scoală-te și umblă!“

Da, multe biserici au strâns multe bogății, au dobândit drepturi politice și istorice, însă puterea lor spirituală a devenit inexistentă.

Cine nu vrea să moară sufletește, trebuie să meargă din putere în putere.

III. Ce putere se cere pentru suflet?

Vom arăta unele puteri, cari par bune, dar pe cari nu trebuie să le căutăm.

1) **Nu puterea morală în noi înșine.** Mulți oameni caută putere pentru viața lor spirituală în ei înșine, în puterea voinței lor. Așa erau stoicii din timpurile vechi. Așa era și marele scriitor rus, Lev Tolstoi, care susținea că omul poate deveni bun și iubitor numai prin dorința și voința lui proprie. Biblia însă ne arată nimicinia omului.

2) **Nu puterea morală în alți oameni.** Sunt mulți oameni, cari simt sărăcia morala a lor proprie și atunci caută această putere în alți oameni. Dar aceasta este o mare greșală. Auctoritatea apostolilor lui Hristos era mare și totuși apostolul Pavel nu urma în totul după Petru, Ioan sau Iacob cu toate că îi numește „stâlpi“.

În psalmul 146:3 stă scris: „Nu, vă încredeți în cei mari, în fiii oamenilor, în cari nu este ajutor“. Prin profetul Ieremia Domnul spune: „Blestemat să fie omul care se încrede în om, care se sprijinește pe un muritor“ (Ieremia 17,5).

3) **Nu puterea spirituală care se bazează pe dreptatea lui Dumnezeu.** Odata, când un sat din Samaria nu l-a primit pe Hristos, ucenicii au vrut să aplice puterea cerească, „focul din cer“, ca să nimicească satul. Domnul s'a întors spre ei și le-a zis: „Nu știți de ce duh sunteți în-

suflețiți!“ (Luca 9:52-56). Dumnezeu după Biblie este un Dumnezeu al adevărului și al dreptății. Dar nu numai atât. Dumnezeu a descoperit profetului Ilie, că El se află nu în foc, nici în vânt, nici în cutremurul de pământ, ci în *susurul blând și subțire*. Avem nevoie de puterea spirituală care emană nu din dreptatea lui Dumnezeu, ci din *iubirea Lui*.

4) Dar trebuie caută puterea spirituală, puterea binefăcătoare, care vine de la Dumnezeu, din iubirea Lui. În psalmul 84,7, în care se află textul „din putere în putere“, găsim și explicația despre ce fel de putere se vorbește aci: „*Ferice de cei ce și pun tîria în Tine*“. E bine ca omul să aibă în el puterea morală, să găsească această putere în alți oameni, și totuși ea nu este acea putere Dumnezească care trebuie să fie temelie vieții spirituale. Această putere nu este puterea mâinii lui Dumnezeu, nici a dreptății Lui, ci puterea bunătății, a harului lui Dumnezeu.

Despre această putere spunea Isus ucenicilor Săi: „*Voi veți primi o putere, când se va pogori Duhul sfânt*“ (F. A. 1,8).

IV. Cum poate primi această putere cel slab?

Pentru aceasta mai întâi de toate trebuie să se roage. Cuvântul Domnul ne arată cum apostolii au primit această putere. Ei „*stăruiau cu un cuget în rugăciune și în cereri*“ (F. A. 1,14). Rezultatul a fost minunat. Fricosul Petru devine erou, plin de bărbăție. Oameni fără carte au devenit scriitori ai cărților, cari sunt mai înțelepte și mai adânci decât toate cărțile filozofice ale întregii lumi. Cei slabi s'au transformat în niște uriași spirituali.

Cel slab! roagă-te și vei primi pu-

tere. Domnul a zis: „*Dacă voi, cari sunteți răi, știți să dați daruri bune copiilor voștri, cu cât mai mult Tatăl vostru cel din ceruri va da Duhul Sfânt celor ce l-l cer*“ (Luca 11,13).

V. Cum să mergem din putere în putere?

1) Trebuie mai des să ne apropiem de izvorul puterii. Dacă ne aflăm într'o pădure în timpul de iarnă și dorim să ne încălzim, trebuie să ne apropiem de focul care arde. Dacă dorim să ne „încălzim“ și să ne întărim sufletește, trebuie să ne apropiem de Hristos, să ne atingem de El, ca femeia bolnavă din sf. Evanghelie (Marc. 5,30).

2) Trebuie să ne hrănim bine și să ne potolim setea. Dacă omul vrea să-și mărească puterea fizică, mai întâi de toate începe a să hrăni bine și regulat. Dacă dorim să avem mai multă putere spirituală, atunci trebuie să ne hrănim tot mai mult cu cuvântul lui Dumnezeu (Mat. 4,4; 2 Petru 1,49). Pentru potolirea setei putem descoperi în valea plîngerii izvoare de apă vie ai harului lui Dumnezeu.

3) Trebuie exerciții, muncă intensivă. Dacă omul vrea să-și desvolte forța fizică, el se folosește de gimnastică, sport, muncă.

Cel ce dorește să se întărească sufletește, trebuie să muncească. Cu cât lucrăm mai mult în via Domnului, cu atât mai mult puterile noastre spirituale se desvoltă și să întăresc (Ps. 14,23).

Dacă aceste condițiuni sunt îndeplinite, sufletul nostru va merge *din putere în putere* și noi vom putea repeta cuvintele profetului Ioel 3,10: „*cel slab să zică: „Sunt tare!”*“

Fraților! să fim tari, să fim viteji!

Extras din „Credința Evanghelică“.

Puterea Evangheliei în Abisinia.

Abisinia a atras privirile multor popoare. Și nu în zadar, căci țara aceasta va juca un rol important în istoria Africei. Populația ei este de

vreo 10 milioane. Printre Abisinieni locuiesc 150.000 de Evrei, negricioși la față, numiți Falași. De origina ei sunt etiopeni, dar ei au primit Juda-

Creștini-Evangheliști Evrei și Ne-evrei din Chișinău.

felicită călduros pe toți, ceice iubesc pe Domnul Isus Hristos, cu sărbătoarea amintirii Nașterii lui Hristos și cu Anul Nou. Dorim la toți bogate binecuvântări dela Domnul, ca noi, toți copii lui Dumnezeu, să fim „lumina lumii și sarea pământului“, servind Domnului cu o inimă sinceră în toată curăția și adevăr.

ismul fără obiceiurile talmudului. În anul 1855 au venit la ei câți-va creștini-evangheliști din Anglia. Unul din ei, cu numele Martin Flad, a devenit mai târziu tatăl Misiunii Evanghelice între Falași. Vestea Evangheliei, adusă de misionari, și îndeosebi de Flad, a găsit un teren prielnic și multe suflete au fost câștigate pentru Domnul. Diavolului nu i-a plăcut lucrul acesta. Și peste un timp un oarecare Bardel (catolic francez) a atârnat pe împăratul Teodorus, ca să prigo-nească pe misionari. Împăratul a ascultat de acest om, și misionarii împreună cu consulul Englez, care i-a apărut, au fost puși în lanțuri.

În anul 1868 ei au fost liberați, mulțumită intervenției Angliei. Împăratul Teodorus, văzându-se biruit de armata engleză, și-a curmat viața. (Oricine se împotrivesc Evangheliei, nu sfârșesc cu bine). De atunci activitatea misiunii creștine a fost interzisă în țară, însă lucrarea a fost sprijinită de societatea din Londra, îndeplinită de misionari baștinași, cari se aflau sub conducerea exemplară a lui Flad. Între ceice au fost câștigați pentru Domnul, în primul rând se află Debtera Wolde Paulus Beru. El s'a născut în anul 1837. Tatăl său fusese un țesător bogat și un preot între Falași. Pe fiul său născut în bătrânețe, cu mare bucurie i-a dat numele Beru,—ce însemnează — „luciosul“. Dar n'a trecut mult și el a pierdut toată averea sa, devenind om sărac. La un incendiu tatăl său a căpătat arsuri, din cari a-și murit, lăsând pe soția și copiii în mizerie. Tânărul Beru a trebuit să învețe țe-

sătoria și să câștige atât, ca să întrețină toată familia. Din frageda tinerețe era evlavios, având o dorință arzătoare de a învăța carte. El frecuenta o școală, unde învăța un învățător creștin și fiind-că era înzestrat cu talentul de a învăța, el a învățat în scurt timp limba Etiopiană, pe lângă limba sa maternă, amhară. Încă ca tânăr era numit „Debtera“ (om învățat). Falașii se mândreau cu el, fiindcă el a avut un zel mare pentru religiu-nea lor. Predicile misionarilor a deșteptat în el curiozitatea. Prin misionarul Brankhorst el s'a convins că jertfele sângeroase, pe cari Falașii le aduc, n'au nici un rost, și a primit dela el un Noul Testament. În acelaș an după o discuție lungă, pe care misionarul Flad a ținut-o cu Falașii, Beru la urma urmei a recunoscut că misionarul are dreptate. Însă el a mai avut îndoieli, fiindcă „Vestea cea bună“ nu l-a luminat dintr'o singură dată. După un timp a avut loc o discuție foarte aprinsă între Falași și misionarul Flad; de dimineața până seara au discutat cu misionarul Flad. Beru era în fruntea Falașilor și vorbea contra lui Flad. Când se înserase, el s'a ridicat în mijlocul Falașilor și a zis: „Iubiți frați, adevărul a cucerit inima mea. Adevărul nu e de partea noastră, ci de partea misionarului. Moise și proorocii noștrii sunt împotriva noastră. Hristos este Fiul lui Dumnezeu, Mesia lui Israel, el este jertfa de ispășire pentru păcatele noastre. Biblia noastră ne spune această.“ Auzind această, toți Falașii s'au ridicat și în tăcere au plecat de acolo.

Tradus de I. T.

Viața în sală „Bethel“ din Chișinău.

Multe bucurii am avut în timpul vizitei D-rului J. Wilkinson, sub-directorului Misiunii „Mildmay“. El a petrecut în mijlocul nostru o săptămână. Predicile și vorbirea lui au fost foarte simple, însă pline de har dumnezeesc. În predicile sale totdeauna sublinia punctul principal, că în Hristos avem jertfa de ispășire și Mijlocitor înaintea Tatălui ceresc. Predica sa despre „Ateismul, știința și calea lui Dumnezeu pentru renașterea și fericirea oamenilor“ a fost o dovadă, că el este un cunoscător adânc al științei, însă vorbirea lui era așa de modestă, încât se putea ușor observa, că el evita să facă parada cu înțelepciunea omenească și mereu sublinia superioritatea cunoștinței a lui Dumnezeu în persoana Mântuitorului Isus Hristos. El nu uita să spună că el personal este un păcătos și că are experiență proprie de mântuire în Hristos.

Vizita lui a lăsat o amintire frumoasă, o amintire despre un credincios al lui Dumnezeu, care iubește pe Isus mai mult decât știința și orice pe lume. La plecarea lui mulți au venit la gară și copiii școlii noastre i-au cântat pe peronul gării: „Dumnezeu este iubire“ în mai multe limbi.

Binecuvântarea lui Dumnezeu revarsată prin acest barbat vă rămâne mult timp în sufletele noastre, ca o amintire dulce și plăcută.

După plecarea lui ne-a mai vizitat fr. Naftali Rudnitzky. Acest frate este un bătrân credincios Evreu. El s'a întors la Hristos în Rusia, la vârsta de 22 ani, iar acuma are 66 ani. Prin multe și grele prigoniri a trecut acest credincios, însă a rămas, ca un erou al credinței; și cu toate că până în prezent suferă prigoniri, totuși prin harul lui Dumnezeu, el predică cu îndrăzneală Evanghelia lui Hristos. Predicile lui sunt pline, până la saturație, de cuvântul lui Dumnezeu. Posedă bogate cunoștinți teologice și din literatura universală. Credincioșii și necredincioșii au avut ocazia să soarbe din izvorul cunoștințelor lui bogate.

În timpul vizitei lui 4 suflete au intrat în legământ cu Domnul Dumnezeu să fie lăudat pentru acest barbat credincios.

Cu ajutorul lui Dumnezeu am ajuns la sfârșitul anului și ajunul sărbătorilor de Crăciun. Așteptăm venirea fr. și s. Marținkowsky și sperăm că Domnul ne pregătește mari binecuvântări. Slava să-I fie Lui!

Săptămâna rugăciunii mondiale.

Dela 5 până la 11 Ianuarie 1936.

DUMINICA, 5 IANUARIE. Mulțumiri pentru îndurarea lui Dumnezeu și pentru lucrarea Duhului Sfânt. Psal. 103; 107.

LUNI, 6 IANUARIE. Umilirea și pocăința înaintea lui Dumnezeu, curățirea și sfințirea Bisericii. 1 Tesal. 5, 18; Psal. 51; Apoc. 3, 14—22.

MARȚI, 7 IANUARIE. Despre biserica universală. Despre unirea spirituală a copiilor lui Dumnezeu după cuvântul Lui. Despre îmbunătățirea stării bisericii și pregătirea ei pentru a doua venire a Domnului nostru Isus Hristos. Isaia 26, 1—9; Matei 5, 1—16; 1 Cor. 3, 6—15.

MIERCURI, 8 IANUARIE. Pentru țări și guvernatorii lor. Despre iubirea de toți oamenii. 1 Tim. 2, 1—8; 1 Petru 2, 13—17.

JOI, 9 IANUARIE. Despre întoarcerea mahomedanilor și păgânilor la Dumnezeu. Luca 4, 49—44; Rom. 15, 25—27.

VINERI, 10 IANUARIE. Despre familii, toate școlile și învățători. 1 Regi 3, 5—15; Matei 10, 13—15.

SĂMBĂTĂ, 11 IANUARIE. Despre misiunea internă și întoarcerea Evreilor la Hristos. Luca 10, 26—27; Rom. 11, 13—24.

EXTRAGERI DIN TALMUD*).

Proorocul Ilie și preoții lui Baal.

„Dați-mi doi viței, ca să-și aleagă preoții voștri pe unul din ei. Și strigați către d-zeul vostru, iar eu mă voi ruga Dumnezeului meu“, zicea profetul Ilie preoților lui Baal. „Vițeii trebuie să fie gemeni, cari au mâncat din aceeași iesle, și aruncați sortii, cari din ei să fie al meu și care să fie al vostru“. Sortul fu aruncat și vițelul care era a lui Ilie merse imediat după el, pe când vițelul care era sortit lui Baal, nu se mișca de loc. Și nu vroia să se miște până când Ilie nu i-a zis: „Mergi după ei“.

* Tălmăciri sucite și schimonosirea Cuvântului lui Dumnezeu.

Atunci a început să vorbească vițelul cu vocea omenească, zicând:

— „Eu și tovarășul meu dintr'un pântec ne-am născut, pe o luncă am păscut, dintr'o iesle am mâncat. Ei și ce? Lui ia căzut sortul să fie jertfit lui Dumnezeu Atotputernic, iar mie să fiu adus jertfă lui Baal“.

— „Vițelule! Vițelule! Degeaba-i frica ta! Fii ascultător ca să nu aibă ei măcar o cale de scăpare și prin tine se va proslăvi numele lehoviei!“

— „Și aceasta-i povața ta cea din urmă? Atunci jur că nu mă voi urni de pe loc până când tu din mâinele tale nu mă vei preda lor“.

„Și ei au luat vițelul pe care i l-a dat Ilie.

RECOMANDĂM:

1) Revistele în limba română:

a) „**Betania**“ abon. anual 90 lei.

Adresa: A. Panaitescu, stradela Rosetti IV No. 18, Ploești.

b) „**Viața și lumina**“ abon. anual 60 lei;

c) „**Creștinul**“ abon. anual 40 lei.

Adresa: G. OPREA TEODORESCU, B-dul Basarab 135, București 2.

2) „**Abecedarul Creștinului**“ (15 lecțiuni)

de J. Fleischer. Costul 10 lei.

Adresa: Predicator C. Adorian, B-dul Basarab 56, București 2.

3) „**Dece nu cred Evreii în Hristos?**“

de L. AVERBUCH. Costul 3 lei.

4) „**A înviat Isus?**“

de L. AVERBUCH. Costul 2 lei.

5) „**Cine a fost ISUS HRISTOS?**“

de directorul Misiunii „Mildmay“ S. H. WILKINSON. Prețul 3 lei.

Adresa redacției „Binevestitorului“.

DELA REDACȚIE:

Aducem mulțumirile noastre persoanelor cari și-au achitat abonamentul și datoriile pentru cărțile comandate.

Cei-ce nu și-au achitat încă datoriile sunt rugați a se grăbi cu trimiterarea lor.

Abonații, cari și-au achitat datoriile și n'au primit revista sau alte cărți comandate, sunt rugați a comunica redacției.

Abonați-vă pe anul

≡ 1936 ≡

„BINEVESTITORUL“

In românește 18 lei

In rusește 20 lei

In evreește 14 lei

In străinătate abonamentul anual 0,30 dol.

Adresa: D-lui Marcu Tarlev,

Mildmay Mission, str. Inzova No. 30-b.

Chișinău, Basarabia, România.

Redacț. și Administr.: Mision. Englez. „Mildmay“ L. Averbuch.